

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420203855
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6420203855.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: S. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X, G., o zaplatenie 12.120,05€ s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 16Csp/29/2021-346 zo dňa 11. apríla 2022 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (výrok I.) mení tak, že žalobu zamietá.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10.023,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.023,- € odo dňa 15.01.2021 do zaplatenia všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Súd žalobu vo zvyšku zamietá. III. Súd konanie v časti žaloby o zaplatenie sumy 97,74 € s príslušenstvom zastavuje. IV. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66%.

1.1. Súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie v časti čiastočného zastavenia konania (výrok III.) ustanoveniami § 144, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 C.s.p.. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 03.12.2021 vzal žalobu späť v časti 97,74 €. Na základe účinného späťvzatia žaloby, ktoré bolo vykonané pred prvým pojednávaním alebo predbežným prejednaním sporu a nie sú splnené podmienky podľa § 146 ods. 2 C.s.p., a preto súd prvej inštancie konanie zastavil v tejto časti.

1.2. Vo veci samej (výrok I., II.) svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, § 100, § 103, § 565, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne výšky poskytnutého úveru, uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobcom vyčíslenej sumy nezaplateného zostatku úveru a deklarovanej žalovaným zaplatenej sumy úveru v období od poskytnutia spotrebiteľského úveru nijakým spôsobom nesporeoval. Súd prvej inštancie na základe uplatneného nároku žalobcu posúdil vec podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti sumy 10.023,-€ s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.023,-€ odo dňa 15.01.2021 do zaplatenia a preto žalobe v tejto časti vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške

13.000,- € a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 252,89 € a zaplatiť úroky vo výške 14,90 % ročne a to všetko v 84 splátkach. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o úvere naplnil legálnu definíciu veriteľa podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. a žalovaný definíciu spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., teda vzhľadom na povahu subjektov, ktoré zmluvu uzatvorili ako aj predmet a obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mal súd prvej inštancie za to, že zmluvu je potrebné posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na zmluvný vzťah účastníkov vzťahnúť zákon č. 129/2010 Z. z. Žalovaný nesporeval poskytnutie spotrebiteľského úveru právnym predchodcom žalobcu vo výške 13.000,- € a nesporeval skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom žalovaným zaplatenej sumy v súvislosti s poskytnutým úverom.

1.3. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, keď posledná celkovo uhradená zročná splátka bola dňa 11.10.2017. Súd prvej inštancie sa stotožnil s obranou žalobcu voči vznesenej námietke premlčania a dospel k záveru, že námietka premlčania nie je dôvodná. V zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, premlčanie jednotlivých splátok začína plynúť zročnosťou jednotlivých splátok. Ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva oprávnenie veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej splátky riadne a včas, pričom toto právo môže využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak toto právo nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Žalovaný bol predžalobnou upomienkou zo dňa 28.02.2018, ktorá bola preukázateľne doručená dňa 07.03.2018, vyzvaný na zaplatenie splátky splatnej v mesiaci 12/2017, t. j. 20.12.2017 a zároveň bol upozornený na, že v prípade, že splátku neuhradí do 05.04.2018 nedôjde, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný omeškanú splátku nezaplatil a veriteľ, právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 21.04.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a to pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.12.2017. Vzhľadom na uvedené je zrejme, že všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 21.12.2017 a uplynula 20.12.2020. Žalobca podal žalobu na Okresnom súde Žiar nad Hronom dňa 26.11.2020, teda včas. Súd prvej inštancie vyhodnotil námietku premlčania ako nedôvodnú.

1.4. Žalovaný ďalej namietal zákonnosť zosplatnenia úveru z dôvodu, že žalobcovi neprináleží fikcia doručenia zásielky, namietol dátum zosplatnenia úveru a dátum, od ktorého si žalobca uplatnil úrok z omeškania, nakoľko ide o dátum nepodložený a svojvoľný, keď nie je zrejme z čoho žalobca odvodzuje, že bežná doba doručenia je 5 dní. Článok 15.2., na ktorý sa žalobca odvoláva sa v zmluve nenachádza. Súd prvej inštancie sa s uvedeným tvrdením nestotožnil. Z predložených listín mal súd prvej inštancie za preukázané, že právny predchodca žalobcu pri vyhlásení okamžitej splatnosti úveru rešpektoval zákonné podmienky pre daný postup podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k uplatneniu inštitútu zosplatnenia dlhu z dôvodu riadneho a včasného neplatenia pohľadávky. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru veriteľom má deklaratórne účinky a teda tým, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nebolo žalovanému doručované ako doporučená zásielka nerobí tento úkon veriteľa neplatným. Je zrejme, že sám žalovaný musel mať vedomosť, že poskytnutý úver právnym predchodcom žalobcu nesplácal riadne a včas, nedodržiava zmluvné dohodnutú lehotu splatnosti tej ktorej splátky a dohodnutú výšku splátky pričom výzva na úhradu dlžných splátok sa upozornením na oprávnenie veriteľa úver zosplatiť bola žalovanému preukázateľne doručená, keď prevzatie zásielky žalovaný dňa 07.03.2018 svojím podpisom potvrdil.

1.5. Žalovaný ďalej v rámci procesnej obrany poukázal na skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov, RPMN a to v jeho neprospech ako spotrebiteľa, keď deklarovaná zmluva je 14,90%, ale skutočná RPMN je 15,92%. Zákona č. 129/2010 v prípade takéhoto nedostatku zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionuje úver bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou. Súd prvej inštancie sa s procesnou obranou žalovaného vo vzťahu s tvrdením o nesprávne stanovenej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 01.03.2017 stotožnil. Žalovanému v súvislosti s úverom vznikli aj náklady spojené s platením poisťného v súvislosti s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky vyčíslené vo výške 3,9% z dojednanej výšky pravidelnej mesačnej splátky podľa zmluvy t. j. vo výške 9,49 €. Poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky bolo dojednané priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, bolo súčasťou zmluvy. Zmluva o poistení je obsahovou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 01.03.2017 a nespore s ňou súvisí. Dohoda poistení by nevznikla bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto podlieha režimu zákona č. 129/2010 Z. z. Ak v súvislosti s poskytnutím poistenia sa žalovaný zaviazal platiť poisťné, patrí poisťné nespore nákladom, ktorý ovplyvňuje celkovú sumu, ktorú bol žalovaný

povinný z titulu splatenia úveru zaplatiť. Poistné i napriek tomu, že bolo súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa 9,49 € x 84 splátok = 797,16 €, však nebolo zahrnuté do celkovej čiastky, ktorú mal žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatiť, čím je daný rozpor s § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Poistenie schopnosti splácať pôžičku s podmienkami vopred stanovenými žalobcom (veriteľom), bez možnosti výberu poisťovne spotrebiteľom a na vopred pripravenom formulári teda nemožno považovať za individuálne dojednané a možnosťou spotrebiteľa si individuálne podmienky poistenia dohodnúť. Z uvedeného vyplýva, že aj poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky v celkovej sume 797,16 € malo byť zohľadnené pri výpočte RPMN. Žalobca týmto spôsobom však nepostupoval, na základe čoho v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne určil výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa. Aplikáciou § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. dospel súd prvej inštancie k záveru, že spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému je potrebné považovať za bezodplatný a neúročný, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 písm. j) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. a v zmluve bola nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov a to v neprospech spotrebiteľa, pričom zákon takúto absenciu náležitosti zmluvy sankcionuje bezúročnosťou a bez poplatkovou spotrebiteľského úveru, dospel súd k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je dôvodný v časti rozdielu medzi sumou skutočne poskytnutou právnym predchodcom žalobcu na základe zmluvy o úvere a sumou zaplatenou žalovaným. Žalobca žalovanému skutočne poskytol úver vo výške 13.000,-€ a žalovaný, vychádzajúc z prehľadu splácania úveru žalovaným do predčasného zosplatnenia a po predčasnom zosplatnení úveru predloženým žalobcom, ktoré údaje o splácaní žalovaný nesporeoval, zaplatil právnemu predchodcovi žalobcu spolu sumu 2.927,- €. Súd preto o žalovaným zaplatenú peňažnú sumu vo výške 2.972,-€ znížil sumu, ktorú právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.03.2017 a priznal žalobcovi proti žalovanému istinu vo výške 10.023,- € a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

1.6. Súd prvej inštancie rozhodnutie v časti priznaných úrokov z omeškania odôvodnil ustanoveniami § 517 ods. 1 a 2 Občiansky zákonník a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky vo výške 5% ročne zo sumy 10.023 €, - odo dňa 15.01.2021 do zaplatenia, teda úroky z omeškania z priznanej sumy 10.023,- € odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania odo dňa 27.04.2018. Nebolo však preukázané, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené a kedy. Súd teda ustálil omeškanie žalovaného nasledujúcim dňom po doručení žaloby, keď žaloba bola žalovanému doručená dňa 14.01.2021 a vo zvyšku súd žalobu zamietol.

1.7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p.. Žalobca mal v konaní úspech v časti o zaplatenie 10.023,- €. Žalovaný mal v konaní úspech v časti žaloby o zaplatenie 2.047,05 €, keď súd žalobu v časti o zaplatenie 1.949,31 € zamietol a konanie v časti o zaplatenie 97,74 € zastavil, pričom zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, nakoľko žalobca vzal žalobu v tejto časti späť nie v dôsledku žalovaného. Úspech žalobcu predstavuje 83% a úspech žalovaného predstavuje 17% a teda celkový úspech žalobcu predstavuje 66% (83%-17%).

1.8. Súd prvej inštancie o vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi v súvislosti so späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie 97,74 € s príslušenstvom nerozhodol z dôvodu, že zo sumy 12.022,31 €, ktorej zaplatenia sa žalobca po čiastočnom späťvzatí žaloby domáhal predstavuje súdny poplatok 721,-€ z toho 50 % podľa § 6 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. sumu 360,50 €. Žalobca za podanú žalobu o zaplatenie 12.120,05 € zaplatil súdny poplatok v sume 363,50 € a teda nemá nárok na vrátenie časti súdneho poplatku, keď suma, ktorej vrátenie by prichádzalo do úvahy t. j. 3,00 €, je nižšia ako suma 6,70 €.

2. Proti výrokom I. a IV. predmetného rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa a domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie. Odvolanie podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho podstatnou námietkou, zaslanou listom zo dňa 03.04.2022, rozhodnutie je založené teda na nesprávnom skutkovom posúdení veci a v tomto bode nespĺňa ani parametre zákonného odôvodnenia v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p., na základe čoho je predmetné rozhodnutie v tomto bode potrebné považovať za nepreskúmateľné a nezákonné. Námietka spočívala v tom, že predžalobná upomienka, nebola žalovanému nikdy zaslaná a ani doručená, podpis na doručení nie je podpisom

žalovaného. Doručka nemohla byť a teda ani nebola prevzatá žalovaným a zo samotnej doručky nevyplývajú ani tie skutočnosti, ktoré tvrdí žalobca v žalobe t. j. nevzťahuje sa k uvedenej predžalobnej výzve a ani k predmetnému úveru, čo vyplýva z identifikačných údajov na samotnej doručke, ktorá je prílohou žaloby. Rovnako tak, ani z jedného v rozhodnutí uvedeného listinného dôkazu nie je možné ustáliť, ktorá splátka bola splátkou, ktorá predčasné zosplatenie úveru vyvolala. Zo strany žalobcu nemohlo dôjsť a ani nedošlo k právoplatnému zosplateniu úveru, nakoľko daný žalobcov postup je v rozpore so zákonom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - konkrétne povinnosť upozorniť spotrebiteľa o uplatnení tohto práva a teda zosplatenie je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný tvrdí, že predmetná zmluva naďalej trvá, a teda žalovaný v skutočnosti nemá zákonnú povinnosť uhradiť predmetnú dlžnú sumu vo výške 10.023,- € spolu s úrokom z omeškania.

2.1. Žalovaný v podanom odvolaní taktiež namietal postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu ako neplatné v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na základe vyššie uvedeného je možné vyvodiť záver, že postúpenie pohľadávky, o aké ide v prejednávanom prípade, je neplatným právnym úkonom, a teda žalobca nie je v predmetnom spore dostatočne aktívne vecne legitimovaný.

2.2. Žalovaný poukázal na nekalé obchodné praktiky zo strany žalobcu. Dodávateľ - obchodník je povinný poskytovať dôkazy na podporu svojich tvrdení a zároveň platí prezumpcia nesprávnosti týchto tvrdení, pokiaľ nie je dokázaný opak. Žalovaný uvádza judikatúru súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy v nevýhodnejšom postavení tak z dôvodu sťaženej vyjednávacej pozície, ako aj z dôvodu informovanosti (C-240/98 až C-244/98 Oceano grupo editoriale, C. Mostaza Claro, C-76/10 POHOTOVOSTĚ). Taktiež žalovaný poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, I. ÚS 402/2013-10, podľa ktorého niet dôvod nechrániť dobromyselnosť spotrebiteľov vychádzajúc z dôvery v objektívne občianske právo a prehnane chrániť dodávateľa, ktorý sám zmluvu koncipoval. Žalobca chybným uvedením výšky RPMN, ktorej nesprávnosť potvrdil aj súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí a oprávnené vyhlásil predmetný úver za bezúročný a bezpoplatkový, vytvoril zdanie, že produkt je cenovo výhodný, čo v skutočnosti nie je. Žalobca navodil dojem, že úver je cenovo výhodnejší ako konkurenčné produkty v rámci ukazovateľa výšky RPMN, a tým ovplyvnil žalovaného k rozhodnutiu, ktoré by poznajúc skutočnú výšku RPMN neurobil a teda podstatne narušil ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, uplatnil klamlivú praktiku k osobe spotrebiteľa žalovaného, a zároveň žalobca, konal v rozpore s dobrými mravmi a zneužil slabšie postavenie spotrebiteľa.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o nedostatok zosplatenia úveru, tak, žalovaný bol preukázateľne v omeškaní po dobu viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci december 2017. Právnym predchodcom žalobcu bol formou upomienky zo dňa 28.02.2018 vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný riadne prevzal dňa 07.03.2018, čo potvrdil svojim vlastnoručným podpisom na doručke. K náprave platobnej disciplíny neprišlo, preto pristúpil právny predchodca k zosplateniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.04.2018. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zasielané prostredníctvom obvyčajnej listovej zásielky dňa 21.04.2018, preto nie je pripojená doručka. Predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t. j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Právny názor žalobcu k ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyžaduje preukázanie doručenie oboch listín. Cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného. Žalovaný vedel aké dôsledky bude mať nezaplatenie splátky. Žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č. k. 14CoCsp/52/2020, v ktorom sa samotné zosplatenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. K rovnakému záveru dospel Krajský súd v Banskej Bystrici aj v uznesení zo dňa 22.04.2021, č. k. 11CoCsp/11/2021-179. K zosplateniu úveru zo strany právneho predchodcu prišlo až po tom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatenia. Podmienky požadované ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka boli naplnené.

3.1. K námietke, že neboli splnené podmienky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca uviedol, že predložil súdu výzvu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 28.02.2018, ktorou sa

preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zo znenia vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva, že na postúpenie pohľadávky musia byť kumulatívne splnené podmienky, a to že klient bol písomne vyzvaný na zaplatenie čo i len časti peňažného záväzku, s ktorým zaplatením je v omeškaní a jeho omeškaniu trvajú nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Napriek výzve právneho predchodcu žalobcu zo dňa 28.02.2018, žalovaný dlžné splátky neuhradil a bol v omeškaní po dobu 90 dní, preto boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. K postúpeniu, ktorá je predmetom tohto sporu prišlo riadne a platne, a preto je daná aktívna vecná legitímácia. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu prišlo až po podaní žaloby na súd prvej inštancie. Žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 26.11.2020, ktorá bola žalovanému doručená dňa 30.12.2020. Žalovaný si však svoj dlh nesplnil a dostal sa do omeškania po dobu viac ako 90 kalendárnych dní. Z toho dôvodu pohľadávka bola k 20.05.2021 legitímne postúpené súčasnému žalobcovi. Samotnú žalobu možno považovať za výzvu na plnenie. Na podporu svojich tvrdení žalobca dáva do pozornosti súdu rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.04.2021, č. k. 6CoCsp/37/2020-151, podľa ktorého výzvy pôvodného veriteľa je tak potrebné považovať za výzvy banky rovnako, ako bol žalovaný po uvedenom zlúčení povinný plniť banke a v prípade, žeby zmluvu neporušil, bol by povinný plniť v splátkach v zmysle pôvodných podmienok. Žalobca má za to, že právne úkony sa posudzujú podľa ich obsahu. Nie je vylúčené, aby z jednej listiny vyplývalo viacero právnych úkonov. Taktiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.01.2018, sp. zn. 26Co/34/2017. Žalobca zdôrazňuje, že predmetná pohľadávka bola pohľadávkou nebankového subjektu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorej vlastníkom sa banka stala až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov. Nie je možné na tento prípad aplikovať postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. K tomu podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.12.2021 pod sp. zn. 17CoCsp/18/2021 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.02.2022 pod sp. zn. 11CoCsp/35/2021. Aktívnu vecnú legitímáciu potvrdzuje žalobca aj zaslaním oznámením o postúpení pohľadávky, ktorá bola žalovanému zaslaná na adresu uvedenú v zmluve. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky riadne hmotnoprávne preukázali aktívnu vecnú legitímáciu (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4Obo/210/01).

4. Žalovaný nevyužil svoje právo a repliku k vyjadreniu žalobcu nepodal.

5. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (výrok I., IV.) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zmeniť podľa § 388 C.s.p., keďže súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6.1. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

6.2. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

7. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav spočívajúci v tom, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 01.07.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorým právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 13.000,- €, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť v 84 mesačných splátkach vo výške 252,89 €, pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe vo výške 14,90 %, pri výške RPMN 14,90% a pri priemernej výške RPMN 8,99 %. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť bola v sume 20.445,60 €. Z rozpisu splátok vyplýva, že žalovaný svoje splátky nesplácal riadne a včas. Žalovaný podľa rozpisu neuhradil už splátku splatnú v mesiaci október. Listom zo dňa 28.02.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie splátky splatnej v mesiaci december do 05.04.2018, a zároveň ho poučil o možnosti zosplatiť úver. Uvedený list bol žalovanému doručený

dňa 07.03.2018. Listom zo dňa 21.04.2018 žalovaný oznámil žalovanému, že nakoľko nezaplatil dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas, dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX sa stal splatný v celom rozsahu naraz.

8. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie o tom, že posudzovaná zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zo záverom že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa.

9. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal, či prišlo k platnému zosplateniu úveru podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dospel na rozdiel od súdu prvej inštancie k záveru, že námietka žalovaného je dôvodná. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej podstate jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Vo vzťahu k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené; toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva). Z uvedeného dôvodu je odvolací súd toho názoru, že posledná veta v § 565 Občianskeho zákona sa na prípady, na ktoré dopadá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevzťahuje; poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno; dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ako sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda, že zosplateniu predchádza výzva na zaplatenie s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pričom v takom prípade možno zosplatiť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Je potrebné zdôrazniť, že právo zosplatiť úver môže veriteľ (dodávateľ pri spotrebiteľských úveroch) vykonať len vtedy, ako uplynula zákonná lehota (tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky) a na takýto postup spotrebiteľa upozornil a zároveň, že omeškanie so zaplatením splátky ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti trvá (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.01.2020, sp. zn. 11CoCsp/2/2020).

9.1. Odvolací súd zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie má za to, že žalovaného omeškanie vzniklo už pri splátke splatnej v októbri 2017. Avšak ako vyplýva, z predloženej výzvy zo dňa 28.02.2018 žalobca si zosplatenie uplatňoval od splátky splatnej v decembri 2017. Ako bolo uvedené v predchádzajúcom odseku, je na žalobcovi od ktorej splátky si zosplatenie uplatní, podmienkou je však, že dlžník bude v omeškani po dobu troch mesiacov. Z predloženého rozpisu splátok vyplýva, že žalovaný neuhradil splátky od októbra 2017. Žalovaný neuhradil ani splátku splatnú v decembri. Listom zo dňa 28.02.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu splátky splatnej v decembri 2017, stanovil mu lehotu na splatenie do 05.04.2018 a zároveň táto výzva obsahovala aj poučenie o možnosti zosplatenia úveru. Listom zo dňa 21.04.2018 bol úver zosplatený. V čase vyhotovenia tohto listu bol žalovaný v omeškani so splatnosťou splátky od ktorej si žalobca uplatňuje zosplatenie, t. j. splátky splatnej v decembri 2017, po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Žalovaný bol vo výzve poučený o možnosti zosplatenia. Taktiež bola zachovaná aj lehota 15 dní na uplatnenie žalobcovho práva na zosplatenie. Žalobca dal dokonca žalobcovi dlhšiu lehotu ako 15 dní. Odvolací súd má teda za to, že v danom prípade boli splnené podmienky na predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru, ktoré predpokladá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak neprišlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k riadnemu uplatneniu práva na zosplatenie.

9.2. Odvolací súd sa musel vysporiadať s námietkou žalovaného ohľadom nedoručenie výzvy na úhradu omeškanej splátky s poučením o možnosti zosplatenia spotrebiteľského úveru. Žalovaný popiera doručenie uvedenej výzvy a rozporuje svoj podpis na doručení. Vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru ako aj predchádzajúca výzva na úhradu dlhu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru musí byť písomne preukázané a musí byť doručené dlžníkovi inak platí, že zmluvný vzťah trvá do času dojednaného v zmluve, t. j. do termínu konečnej splatnosti celého úveru. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pred vyhlásením splatnosti celého úveru (§ 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka), pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovaného. Nestačí teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi, čo žalobca nepreukázal (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.08.2020, sp. zn. 17CoCsp/28/2020). Právny predchodca predmetnú výzvu doručoval na adresu, ktorú žalovaný uviedol v zmluve o spotrebiteľskom úvere. O doručení svedčí podpísaná doručienka, z ktorej vyplýva, že zásielka bola doručená dňa 07.03.2018. Žalovaný v konaní na súde prvej inštancie ani v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že k podpísaniu doručienky prišlo nejakou inou osobou. Údaje v doručienke sa považujú za pravdivé pokiaľ sa nepreukáže opak. Odvolací súd má teda za to, že v časti doručenia výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je bezpochyby preukázané, že táto výzva prišla do dispozičnej sféry žalovaného, bolo mu to doručené do vlastných rúk. Je tiež potrebné, aby bolo doručené do dispozičnej sféry žalovaného aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Žalobca v danej veci tak súdu prvej inštancie ako aj odvolaciemu súdu preukázal, že uvedená písomnosť bola vyhotovená, avšak nepreukázal, že bola odoslaná. Je prinajmenej potrebné v konaní preukázať, že zásielka obsahujúca uvedené oznámenie bola daná na poštovú prepravu, na adresu žalovaného, ktorá bola uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobca v danom prípade neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že by prišlo k odoslaniu uvedeného oznámenia. Žalobcovo tvrdenie o tom, že oznámenie má len deklaratórne účinky, neznamená, že žalobca nemal povinnosť uvedenú písomnosť doručiť do dispozičnej sféry žalovaného. Odvolací súd v prípade oznámenie nepovažuje za potrebné, aby uvedená listina bola doručená do vlastných rúk žalobcu, avšak musí byť preukázané odoslanie na príslušnú adresu. Aj jednostranné predčasné zosplatnenie pohľadávky nebude doručené do sféry dispozície jeho adresáta, nikdy nevyvolá právne následky a dodávateľ založí protiprávny stav, proti ktorému bude svedčiť súdna ochrana spotrebiteľa (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2.vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, str.636). Z uvedeného plynie záver, že k oznámeniu predčasného zosplatnenia nedošlo, preto je zosplatnenie neplatné. Nakoľko termín konečnej splatnosti je dohodnutý na termín 20.03.2024, odvolací súd zastáva názor, že zmluvný vzťah medzi stranami naďalej trvá, a z toho dôvodu nie je možné žalobcovi priznať nárok na zaplatenie celého úveru naraz.

10. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, t. j. že neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, túto vyhodnotil odvolací súd za dôvodnú, aj keď z iných dôvodov ako namietal žalovaný. Hoci žalobca v podanom vyjadrení dostatočne odôvodnil záver, že nebolo potrebné, aby boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko pohľadávka bola pôvodne poskytnutá nebankovým subjektom je potrebné vzhľadom na závery v odsekoch 9. až 9.2. prihliadnuť nato, že nie je možné považovať úver za predčasne zosplatnený a preto sa vzťahuje na daný úver zákaz postúpenia živých úverov podľa ustanovenia § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah nebol ukončený pred termínom konečnej splatnosti a vzťahuje sa na neho zákaz postúpenia podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z., nemohlo prísť k platnému postúpeniu pohľadávky a preto nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu.

11. Z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, zmluvný vzťah nebol ukončený z ktorého dôvodu je nárok žalobcu na zaplatenie úveru v celom rozsahu nedôvodný a to aj vzhľadom na nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej v napadnutej vyhovujúcej časti (výrok I.) podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že ostatnými odvolacími námietkami žalovaného (pozri odsek 2.2.) sa osobitne nezaoberal vzhľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu.

12. O náhrade trov celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V celom konaní bol plne úspešný žalovaný (žaloba bola zamietnutá a zastavenie konania v časti o zaplatenie 97,74 € procesne zavinil žalobca) preto mu voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).